

Nr 536.

Av fru Ewerlöf m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 112, angående löne- och pensionsreglering för lärare vid vissa statsunderstödda privata läroanstalter m. m.

I proposition nr 112 till riksdagen angående löne- och pensionsreglering för lärare vid vissa statsunderstödda privata läroanstalter m. m. föreslås bl. a. löne- och pensionsreglering för lärarpersonalen vid lant-hushållningsseminariet å Rimforsa. De härvid föreslagna lönegrads-placeringarna synas emellertid anmärkningsvärt låga.

I propositionen förordar departementschefen, att vid seminariet å Rimforsa inrättas sju ordinarie lärartjänster i lönegrad Ca 22 samt två extra ordinarie lärartjänster i lönegrad Ce 20. Föreståndarinnan förutsättes erhålla ordinarie lärartjänst samt utöver lönen äga uppbära arvode med belopp, som bestämmes av Kungl. Maj:t. Den sålunda förordade lönesättningen för rimforsaseminiariets lärarpersonal avviker från vad som i samma proposition föreslås för motsvarande lärarpersonal vid Fackskolan för huslig ekonomi i Uppsala. För sistnämnda personal förordas nämligen lönegraderna Ca 25 respektive Ce 23.

Departementschefen anför såsom motiv för den ogynnsammare behandlingen av rimforsaseminiariets lärarkår, att den föreslagna löne-regleringen icke bör föregripa den lönesättning, som eventuellt kan komma att övervägas vid en omorganisation av seminariet. I anslutning härtill framhålles, att utredningen rörande organisationen av lärarinne-utbildningen på det husliga området tänkt sig, att den nu bedrivna verksamheten vid seminariet skall upphöra. Till detta seminarium skulle i stället förläggas förberedande lärarinnekurser.

Riktigheten av departementschefens argumentering synes med skäl kunna ifrågasättas. Det bör till en början framhållas att med genomförandet av det förslag, som avgivits av utredningen rörande organisationen av lärarinneutbildningen på det husliga området, torde komma att anstå avsevärd tid, i all synnerhet som man innan remissförfarandet rörande nämnda utredning avslutats icke med säkerhet kan förutsäga, huruvida förutsättningar för ett genomförande över huvud taget föreligga. Vidare må understrykas, att i avvaktan på en eventuell omorganisation undervisningen vid de båda lant-hushållningsseminarierna kan förutsättas fortgå i huvudsak på samma sätt som hittills. Härtill kommer att departementschefen i propositionen föreslår att undervisningsskyldigheten anpassas efter vad som i detta hänseende kommer att gälla vid fackskolan.

Arbetsuppgifterna komma sålunda att vara desamma för personalen vid de två lanthushållningsseminarierna. Men med den i propositionen föreslagna lönesättningen kommer seminariet icke att kunna skötas på ett tillfredsställande sätt, kanske icke ens kunna bestå fram till genomförandet av den av utredningen föreslagna organisationen av lärarinneutbildningen på det husliga området. Denna lönesättning kommer att medföra, att seminariet icke kan få den kvalificerade arbetskraft som är nödvändig. Det har vid upprepade tillfällen i utredningar angående löneförhållanden vid skolköksseminarierna framhållits, att lärarna vid en lärarutbildningsanstalt böra vara bättre avlönade än de bäst avlönade av de lärare, som fått sin utbildning vid anstalten. Den självklara motiveringen härför är, att lärarutbildningsanstalterna böra kunna draga till sig de mest meriterade lärarna, eftersom kraven på skickligheten måste ställas särskilt höga beträffande befattningshavare, vilka handha utbildning av blivande lärare.

Alla skäl tala därför att en lönereglering i huvudsak enligt samma grunder som för Fackskolan genomföres vid Rimforsaseminariet. Härvid synes det av lantbruksstyrelsen framförda och i propositionen redovisade förslaget, vilket även biträtts av statens lönenämnd, kunna läggas till grund. Enligt detsamma skulle fem ämneslärarinnor placeras i lönegrad Ca 25, övriga lärarinnor i lönegrad Ce 23 samt seminariets föreståndarinna i lönegrad Ca 30.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta om lönereglering för lärarpersonalen vid lanthushållningsseminariet å Rimforsa att träda i kraft från och med den 1 juli 1951 och att därvid inplacering i lönegrader måtte ske i enlighet med lantbruksstyrelsens i proposition nr 112 redovisade förslag.

Stockholm den 10 april 1951.

Elsa Ewerlöf.

Eric Nilsson
i Svalöv.

Paul Bergstrand.

Sam. B. Norup.

Helga Sjöstrand.

Ruth Ager.

Karin Wetterström.